

Minister Zdrowia

RZP.050.8.2025.AB
Warszawa, 28 maja 2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku!

Odpowiadając na interpelację nr 9393 Pani Poseł Olgi Ewy Semeniuk-Patkowskiej „w sprawie opracowania i opublikowania jednoznacznych wytycznych dotyczących dopuszczalności i procedur przerwania ciąży w związku z przerwaniem ciąży w 36. tygodniu w szpitalu w Oleśnicy”, uprzejmie przekazuję następujące informacje i wyjaśnienia.

Kwestia dopuszczalności przerwania ciąży została uregulowana przepisami ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerwania ciąży (Dz. U. z 2022 r. poz. 1575) – zwanej dalej „ustawą o planowaniu rodziny”. Zgodnie z art. 4a ust. 1 ww. ustawy przerwanie ciąży może być dokonane przez lekarza w przypadku, gdy:

- 1) ciąża stanowi zagrożenie dla życia lub zdrowia kobiety ciężarnej (art. 4a ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu rodziny);
- 2) zachodzi uzasadnione podejrzenie, że ciąża powstała w wyniku czynu zabronionego (art. 4a ust. 1 pkt 3 ustawy o planowaniu rodziny).

Obecne brzmienie przywołanego powyżej przepisu wynika z opublikowania w Dzienniku Ustaw z 2021 r. poz. 175 orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 22 października 2020 r., sygn. akt K 1/203, stwierdzającego, że art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy o planowaniu rodziny jest niezgodny z art. 38 w związku z art. 30 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Ustawa o planowaniu rodziny nie określa przy tym zamkniętego katalogu wskazań do przerwania ciąży w przypadku, gdy ciąża stanowi zagrożenie dla życia lub zdrowia kobiety ciężarnej.

Ustawa o planowaniu rodziny nie precyzuje także pojęcia „zagrożenie”, pozostawiając je do oceny lekarza działającego na podstawie aktualnej wiedzy medycznej.

Zgodnie z art. 4a ust. 5 ustawy o planowaniu rodziny zaistnienie takiej okoliczności stwierdza inny lekarz niż dokonujący przerwania ciąży, chyba że ciąża zagraża bezpośrednio życiu kobiety.

W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 22 stycznia 1997 r. *w sprawie kwalifikacji zawodowych lekarzy, uprawniających do dokonania przerwania ciąży oraz stwierdzania, że ciąża zagraża życiu lub zdrowiu kobiety lub wskazuje na duże prawdopodobieństwo ciężkiego i nieodwracalnego upośledzenia płodu albo nieuleczalnej*

*choroby zagrażającej jego życiu*¹⁾ wskazano, że wystąpienie okoliczności wskazujących, że ciąża stanowi zagrożenie dla życia lub zdrowia kobiety ciężarnej, stwierdza lekarz posiadający tytuł specjalisty w zakresie medycyny właściwej ze względu na rodzaj choroby kobiety ciężarnej.

Należy przy tym bowiem podkreślić, że zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz.U. z 2024 r. poz. 1287, z późn. zm.) lekarz ma obowiązek wykonywać zawód, zgodnie ze wskazaniami aktualnej wiedzy medycznej, dostępnymi mu metodami i środkami zapobiegania, rozpoznawania i leczenia chorób, zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz z należytą starannością.

Nie ulega wątpliwości, że obowiązujące przepisy regulujące dopuszczalność przerywania ciąży wymagają zmiany, stąd też w Sejmie RP procedowane są trzy projekty ustaw proponujące nowe rozwiązania w tej materii. Powyższe projekty to:

- 1) poselski projekt ustawy o bezpiecznym przerywaniu ciąży (druk 177);
- 2) poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (druk 223);
- 3) poselski projekt ustawy o świadomym rodzicielstwie (druk 224).

Procedowany jest również poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny (druk 611), zakładający częściową dekryminalizację przerywania ciąży za zgodą kobiety.

Wymienione projekty są projektami poselskimi, ich treść i procedowanie jest uzależnione od wyniku prac parlamentarnych oraz decyzji Prezydenta RP.

Jednocześnie, uprzejmie wyjaśniam, że w związku z informacjami medialnymi²⁾ dotyczącymi zastrzeżeń co do sposobu udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentce w Centralnym Szpitalu Klinicznym Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, u której zdiagnozowano wadę płodu, zwróciłam się do Rzecznika Praw Pacjenta oraz Narodowego Funduszu Zdrowia o niezwłoczne podjęcie działań, tj. przeprowadzenie odpowiednio postępowania wyjaśniającego oraz kontrolnego. Zarówno Rzecznik Praw Pacjenta jak i Narodowy Fundusz Zdrowia podjęli stosowne w zakresie swojej właściwości działania, które jeszcze nie zostały zakończone.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Jerzy Szafranowicz
Podsekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/

¹⁾ (Dz. U. poz. 49).

²⁾ „Anita: Zamknęli mnie na oddziale psychiatrycznym. Miałam urodzić chore dziecko i oddać je do badań”, red. Paulina Nodzyńska, Gazeta Wyborcza, 17.03.2025 r. - Aborcja. Anita: Zamknęli mnie na oddziale psychiatrycznym. Miałam urodzić chore dziecko i oddać je do badań.